

SEKTEN

Den nyetablerte sekten Olavs venner, skulle forsøke å belære det trauste bygdefolket med sin religionsrettede tro. Under mottoet, du skal ikke ha andre guder enn Olav, dro de rundt og ringte på dørene til innbyggerne, og proklamerte sterkt mot alt og alle sysler som bygdefolket måtte bedrive, som enten var umoralsk eller sterkt forkastelig.

Alskens løfter om alt fra evig liv til høye tømmerpriser ble lovet, for at flest mulig skulle la seg friste til å ta del i bevegelsen.

Bygdefolkets oppfatning av disse var delte, litt også kanskje på grunn av den forholdsvis høye innmeldingsavgiften, på nær 7000 kroner p.r hode. Noe sekten mente var en rimelig sum for alt livet og alle godene de ville få.

Ikke alle var like begeistret for besøket, så som bonden Peder. Bonden som ble betegnet som en køse, truet med å pusse Dagros etter dem, hvis ikke de umiddelbart tok vett til seg til å forsvinne fra eiendommen hans.

Bonden Tobias la ikke akkurat ut rød løper han heller, han fikk plutselig veldig lyst til å skyte inn jaktrifla si når de entret tunet, noe som kunne gå rimelig hett for seg.

Men tross litt motstand fra enkelte, var ikke alle like negativt innstilte til nykommerne.

Trygve, som ikke akkurat gikk for å være bygdas mest begavede tok hele prekenen inn over seg, og var levende engasjert i hele opplegget fra første stund. Han betalte gladelig innmeldingsavgiften, pluss en god del mer, for å få en enda høyere anseelse i sekten.

«Er det helt sikkert at jeg blir kvitt gikta, og får lov til å stige opp etter dommens dag», spurte han. Joda det skal du få bare så det gjør noe monn, men du må se til å bli kvitt alt ditt jordiske gods og gull, som ligger og forpestet sinnet ditt. Men fortvil ikke, vår alles leder vil med glede hjelpe deg med dette, og vil i tillegg være deg nådig i all framtid, messet Olav overbevisende. *Så kjekt da,* svarte Trygve.

Særingen Ingvald var heller ikke tung å be, og lot seg innmelde omgående. Han tenkte han like gjerne kunne slenge seg med, nå som han hadde avbestilt leksikonene og allting, hadde han penger nok til overs. Og når han i tillegg ble lovet nytt himmelsendt tak til hytta, var alle tvil skjøvet til side.

Mange hadde etterhvert latt seg rive med, og det ble duket for seanse på bygdas samfunnshus, og alle som hadde latt seg overbevise var møtt opp. Olav kom fram, og alle fikk beskjed om å knele for han. Trygve lurte på om han kunne la være, ettersom han hadde vasket stuegolvet før på dagen, og hadde grunnet dette svært vont i knærne.

Ned på kne din hund, våger du å vekke Olavs sinne, raste Olav. Ikke bli olm da svarte Trygve, jeg kan bruke hendene til knebeskyttere jeg.

Tiden var kommet til kollekten, og en av sektmedlemmene gikk rundt med bøsse, slik at alle kunne legge penger i den. *Jeg kan ikke få mynten nedi sa en av de framømte, sprekken i bøssa er ikke bred nok. Prøv med en seddel isteden og det går meget bedre, fikk han til svar.*

Knelt igjen mine undersätter, og la dere forføre av den hellige ånd, som er med hos oss i kveld, og la deres tanker sveve fritt sammen med den, fablet Olav.

Trygve som hadde sitt helt spesielle syn på ting, kikket seg rundt, *`Sabla vanskelig å se denne ånden din, er den sjenert`. Åndens skikkelse kan opptre i forskjellige former, og er i kveld ikke synlig for det menneskelige øye forklarte Olav. Åå såpass, svarte Trygve imponert.*

Vi vil alle nå gå inn i felles bønn, og få frelst denne arme sjelen fra sine årelange ryggplager, brølte Olav, og fikk en gammel krok av en kar til å stige frem.

Denne kroken var ukjent for bygdefolket, unntatt Trygve, han gjenkjente straks karen.

« Kommer og går ryggplagene dine, akkurat som gikta mi. I dag gikk du rett som bare det, da du mottok penger fra denne hellige sulliken ».

Bygdas ordfører som også var til stede reiste seg, *` Prøver man å belure bygdefolket mitt. Jeg tolker det dit hen at du har bestukket denne karen, bare i den hensikt å oppnå vinningsfordeler, for deretter å få oss latterliggjort. Du har nå pådratt deg Jehovas vrede, tordnet Olav.*

«La denne Jehovaen din få være så vred han bar orsker, la han bare komme så skal jeg vri rundt ørstolene på han.».

Ordførerens utsagn hadde sådd tvil i menigheten, og da de oppdaget at krokryggen ved en forglemmelse hadde blitt rettrygget, ville de øyeblikkelig ha pengene tilbake.

Olav og hans disipler fikk det plutselig for seg at de skulle forlate samfunnshuset, og løp ut bakveien på lokalet, og rett i armene på Peder og Tobias, som det ikke var bare å passere sånn uten videre. De hadde hatt sine mistanker, og møtt fram i håp om voldsomheter.

«Har prestskapet tenkt å forlate bygda, tenk så heldig at vi var her, ta for all del plass i vognen, her er det plass til alle, men ikke skitne til vogna mi, for da blir jeg så fryktelig lei meg», sa Peder så lystig., og lempet hele forsamlingen ombord i den gamle mekkvognen sin, og kjørte dem langt til skogs og tippet dem av der.` Synd med all kumøkka`, Sa han før han returnerte til bygda igjen, etter å ha fått alle pengene til sine sambygdinge velvillig tilbake.

Peder returnerte pengene etter å ha tatt nær halvparten i dusør av beløpet, som han mente var rimelig for denne toskeskapen de hadde bedrevet. Alle ville men ingen torde å si i mot.

Trygve hadde ikke helt kommet over dette med denne hellige ånden, og surret lenge rundt i lokalet i håp om at den ville gjøre seg synlig, slik at han skulle få se skapelonet, og ha noe å fortelle til sine sambygdinger.....

«Det er lov å ha sine betenkeligheter, når representanter for såkalte sekter eller bevegelser prøver å tiltrekke seg din oppmerksomhet. Da dette med aller høyeste sannsynlighet, er i egen vinnings hensikt,»

Bernt Kulseth, Okt 96.

